

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos LV. — Izdan in razposlan 30. dne marca 1918.

Vsebina: (Št. 115 in 116). 115. Zakon, s katerim se določajo zvišbe najmanjšega dohodka in pokojninskih užitkov katoliških dušnih pastirjev ter najmanjšega dohodka dignitarjev in kanonikov pri metropolitanskih, katedralnih in konkatedralnih kapitljih katoliške cerkve latinskega, grškega in armenskega obreda. — 116. Zakon, s katerim se določajo zvišbe najmanjšega dohodka in pokojninskih užitkov dalmatinskih grško-vzhodnih dušnih pastirjev.

115.

Zakon z dne 28. marca 1918. l.,

s katerim se določajo zvišbe najmanjšega dohodka in pokojninskih užitkov katoliških dušnih pastirjev ter najmanjšega dohodka dignitarjev in kanonikov pri metropolitanskih, katedralnih in konkatedralnih kapitljih katoliške cerkve latinskega, grškega in armenskega obreda.

S pritrditvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem tako:

Člen I.

§ 1.

V razkazu I zakona z dne 19. septembra 1898. l. (drž. zak. št. 176) o dotaciji katoliške duhovščine, oskrbujoče dušno pastirstvo, določeni zneski kongruje se zvišujejo, in sicer:

a) za samostojne dušne pastirje

od 1200 na 2000 K

, 1400	, 2200
, 1600	, 2400
, 1800	, 2600
, 2000	, 2800
, 2400	, 3000
, 3600	, 4200

b) za pomožne duhovnike

od 600 na 1200 K

, 700	, 1300
, 800	, 1400
, 1000	, 1600

Za pomožne duhovnike, ki so po pravilih ali po stari navadi dolžni imeti svoje gospodinjstvo, se zvišujejo sprednji nastavki razen tega za nadaljnjih 300 K.

§ 2.

§ 2, odstavek 2, zakona z dne 19. septembra 1898. l. (drž. zak. št. 176) se izpreminja in se mera v bodoče glasiti:

Ta najmanjši dohodek se poviša glede tistih sistemiziranih pomožnih duhovnikov, katerim so poverjena opravila dušnega pastirstva pri cerkvi, ležeči izven župnijskega kraja, in ki imajo pri njej svoj uradni sedež, potem za korne vikarje pri stolnih cerkvah, ki so sistemizirani za pomožne duhovnike, za 320 K.

§ 3.

§ 10, odstavek 1 in 2, zakona z dne 19. septembra 1898. l. (drž. zak. št. 176) se izpreminja in se mora v bodoče glasiti:

Provizorji izpraznjenih prebend dobivajo svojo plačo iz verskih zakladov.

Ravna se po višini kongrue, ki gre dotični prebendi po razkazu I in znaša pri prebendah

z 2000 K kongrue stoinštirideset (140) kron, pri prebendah z 2200 K kongrue stoinpetdeset (150) kron, pri prebendah z 2400 in 2600 K kongrue stosedemdeset (170) kron in pri prebendah z 2800 K ali več kron kongrue stodevetdeset (190) kron na mesec.

Neodvisno od svoje plače dobivajo provizorji izpraznjenih prebend doklado letnih 300 K iz verskih zakladov.

§ 4.

Razkaz II zakona z dne 19. septembra 1898. l. (drž. zak. št. 176) se glede dušnih pastirjev, ki stopijo v pokoj potem, ko dobi ta zakon moč, izpreminja tako:

R a z k a z I I

za odmero pokojnin dušnih pastirjev, ki so postali nezmožni na službo.

	S službenim časom v dušnem pastirstvu ali drugi javni cerkveni službi				
	do 10 let	več nego 10 do 20 let	več nego 20 do 30 let	več nego 30 do 40 let	več nego 40 let
a) za samostalnega dušnega pastirja:					
če je znašala kongrua, zistemizirana za kraj dušnega pastirstva, katerega je imel nazadnje 2000 K	1000 K	1100 K	1250 K	1400 K	1600 K
2200 „	1100 „	1200 „	1350 „	1500 „	1700 „
2400 „	1200 „	1300 „	1450 „	1600 „	1800 „
2600 „	1300 „	1400 „	1550 „	1700 „	1900 „
2800 ali več „	1400 „	1500 „	1650 „	1800 „	2000 „
b) za pomožnega duhovnika	600 „	700 „	800 „	900 „	1000 „

Dušni pastirji, ki so stopili v pokoj, preden danjim pokojninskim prejemkom letno doklado je dobil ta zakon moč, prejemajo k svojim dose- 400 K iz verskih zakladov.

§ 5.

V primeru posebnih telesnih hib dušnega pastirja, prevzetega v pokoj, ali ako so dane druge ozira vredne okolnosti, mu more minister za bogočastje izjemoma dovoliti višjo pokojnino, nego mu gre po razkazu II, toda le do najvišjega zneska 2400 K.

Člen II.

§ 1.

Zakonito določeni najmanjši dohodek se zviša za svetne in redovne duhovnike, ako imajo po zakonu z dne 19. septembra 1898. l. (drž. zak. št. 176) pravico zahtevati dopolnitev tega dohodka, po 3., 6., 9., 12., 15., 19., 23., 27., 31. in 35. letu službovanja, ki so ga pred veljavnostjo ali izza veljavnosti tega zakona dovršili v dušnem pastirstvu ali v drugi javni cerkveni službi, vsakikrat za dvesto (200) kron.

§ 2.

Pravica zahtevati to zvišanje se začne z dnem veljavnosti tega zakona in v bodoče s prvim dnem mesca, ki sledi dovršitvi merodajnega službenega časa.

Na podstavi sprednjih določil pripalo zvišanje najmanjšega dohodka gre tudi po prevzetju v pokoj za zvišanje zakonito določenega pokojninskega užitka.

To zvišanje se plačuje, kolikor ni založeno s prejemki, stalno združenimi z duhovno službo, iz verskih zakladov, oziroma iz njihove državne dotacije.

§ 3.

To zvišanje se ustavi za vedno ali za določen čas, ako se je na to razsodilo v rednem postopanju (§ 27 zakona z dne 7. maja 1874. l. drž. zak. št. 50)).

Izpregledati posledice take razsodbe je dopustno, zaslišavši diecezanskega škofa.

Člen III.

Dignitarjem in stolnim kanonikom državno pripoznanega osebnega staleža metropolitanskih,

katedralnih in konkatedralnih kapiteljev se zvišujejo v § 1 zakona z dne 7. januarja 1894. l. (drž. zak. št. 15) določeni zneski najmanjšega dohodka, in sicer:

od 2400 K	na 3600 K
„ 2800 „	„ 4000 „
„ 3200 „	„ 4400 „
„ 3600 „	„ 4800 „
„ 4000 „	„ 5200 „

Člen IV.

§ 1.

V členu III oznamenjenim cerkvenim dostojanstvenikom gredó zvišbe tam določenega najmanjšega dohodka v izmeri in po pogojih člena II tega zakona po meri in dobi let, dovršenih pred dosego te službe v dušnem pastirstvu ali v drugi javni cerkveni službi. Za leta, dovršena v lastnosti bogoslovnega profesorja, pa gredó te zvišbe z izmero starostnih doklad, ki so pripale v času takega službovanja.

Nadalje se zviša zagotovljena najmanjša izmera prejemkov takim dostojanstvenikom po vsakih pet službenih letih, dovršenih v kapitlju pred veljavnostjo ali izza veljavnosti tega zakona, do vštetega 25. leta tega službovanja vselej za štiristo (400) kron.

§ 2.

Pravica zahtevati to zvišanje se začne z dnem veljavnosti tega zakona in v bodoče s prvim dnem mesca, ki sledi dovršitvi merodajnega službenega časa.

V § 1 določene zvišbe se plačujejo, kolikor niso založene s prejemki, stalno združenimi z duhovno službo, iz verskih zakladov, oziroma iz njihove državne dotacije.

Člen V.

Pravico zahtevati zvišbe najmanjšega dohodka, ki gredó na podstavi tega zakona, je uveljavljati z vložbo priznanice ali, ako je priznanica predložena, z naznanilom. Priznanico, oziroma naznanilo je vložiti pri ordinarijatu v roku dveh mescev — v členu III oznamenjeni dostojanstveniki naj jo vložijo v treh mescih — od dne, katerega pripade zvišanje.

Iz tehničnih razlogov se more ta rok podaljšati.

Zvišanje, oziroma del prejemkov, ki ni založen s prejemki, ki so združeni z duhovno službo, je prisoditi od dne, katerega pripade, ako se je priznanica (naznanilo) vložila v zakonitem ali podaljšanem roku. Ako je vložiti priznanico in se je priznanica vložila po preteku zakonitega ali podaljšanega roka, je prisoditi zvišanje docela ali deloma od dne, katerega je došla priznanica političnemu deželnemu oblastvu.

Člen VI.

Ta zakon dobi moč z veljavnostjo od 1. dne januarja 1918. l. Z istim časom izgubi moč zakon z dne 24. februarja 1907. l. (drž. zak. št. 56).

Tiste doklade, ki so pripale na podstavi ministrstvenega ukaza z dne 21. novembra 1917. l. (drž. zak. št. 453) je z delnimi zneski, pripadajočimi za čas od 1. dne januarja 1918. l. do 30. dne junija 1918. l., odbiti od zvišb, ki gredo na podstavi tega zakona.

Člen VII.

Izvršiti ta zakon je poverjeno Mojemu ministru za bogočastje in nauk ter Mojemu finančnemu ministru.

V Badnu, 28. dne marca 1918. l.

Karol s. r.

Seidler s. r.

Čwikliński s. r.

Wimmer s. r.

116.

Zakon z dne 28. marca 1918. l.,

s katerim se določajo zvišbe najmanjšega dohodka in pokojninskih užitkov dalmatinskih grškovožvodnih dušnih pastirjev.

S pritrditvijo obeh zbornic državnega zbora zaukazujem tako:

Člen I.

§ 1.

V razkazu I zakona z dne 19. septembra 1898. l. (drž. zak. št. 177) o dotaciji dalmatinskih grškovožvodnih dušnih pastirjev določeni prejemki kongruje se zvišujejo, in sicer:

a) za samostojne dušne pastirje

od 1200 na 2000 K

„ 1400 „ 2200 „

„ 1600 „ 2400 „

b) za pomožne duhovnike

od 600 na 1200 K

„ 700 „ 1300 „

Za pomožne duhovnike, ki so po pravilih ali po stari navadi dolžni imeti svoje gospodinjstvo, se zvišujejo sprednji nastavki razen tega na nadaljnjih 300 K.

§ 2.

§ 10, odstavek 1, zakona z dne 19. septembra 1898. l. (drž. zak. št. 177) se izpreminja in se mora v bodoče glasiti:

Provizorji izpraznjenih prebend (samostalnih dušno-pastirskih postaj) dobivajo delež dejanskega letnega donosa dotične prebende, ki jim pripada po dobi njih upravljanja. Ako se po tem za en mesec pri prebendah z 2000 K kongruje ne podá znesek stoštrideset (140) K, pri prebendah z 2200 K kongruje ne znesek stoinpetdeset (150) K in pri prebendah z 2400 K kongruje ne znesek stoinsedemdeset (170) K, se dopolni, kolikor je premalo, iz državnega zaklada.

Nepodvisno od svoje plače dobivajo provizorji izpraznjenih prebend doklado letnih 300 K iz državnega zaklada.

§ 3.

Razkaz II zakona z dne 19. septembra 1898. l. (drž. zak. št. 177) se gledé dušnih pastirjev, ki stopijo v pokoj potem, ko dobi ta zakon moč, izpreminja tako:

R a z k a z II

za odmero pokojnin grško-vzhodnih dušnih pastirjev, ki so postali nezmožni na službo.

	S službenim časom v dušnem pastirstvu ali drugi javni cerkveni službi				
	do 10 let	več nego 10 do 20 let	več nego 20 do 30 let	več nego 30 do 40 let	več nego 40 let
	k r o n				
a) za samostalnega dušnega pastirja, če je znašala kongrua, sistemizirana za kraj dušnega pastirstva, katerega je imel nazadnje:					
2000 K	1000	1100	1250	1400	1600
2200 „	1100	1200	1350	1500	1700
2400 „	1200	1300	1450	1600	1800
b) za pomožnega duhovnika .	600	700	800	900	1000

Dušni pastirji, ki so stopili v pokoj, preden je dobil ta zakon moč, prejemajo k svojim dose-
danjim pokojninskim prejemkom letno doklado
400 K iz državnega zaklada.

§ 4.

V primeru posebnih telesnih hih dušnega
pastirja, prevzetega v pokoj, ali drugih ozira
vrednih okolišnosti mu more minister za bogočastje
izjemoma dovoliti višjo pokojnino, nego mu gre
po razkazu II, toda le do najvišjega zneska 2400 K.

Člen II.

§ 1.

Zakonito določeni najmanjši dohodek se zviša
za svetne duhovnike in redovnike, ako imajo po
zakonu z dne 19. septembra 1898. l. (drž. zak.
št. 177) pravico zahtevati dopolnitev tega dohodka,
po 3., 6., 9., 12., 15., 19., 23., 27., 31. in
35. letu službovanja, ki so ga pred veljavnostjo
ali izza veljavnosti tega zakona dovršili v dušnem

pastirstvu ali v drugi javni cerkveni službi,
vsakikrat za dvesto (200) kron.

§ 2.

Pravica zahtevati to zvišanje se začne z dnem
veljavnosti tega zakona in v bodoče s prvim
dnem mesca, ki sledi dovršitvi merodajnega
službenega časa.

Na podstavi sprednjih določil pripalo zvišanje
najmanjšega dohodka gre tudi po prevzetju v pokoj
za zvišanje zakonito določenega pokojninskega
užitka.

To zvišanje se plačuje, kolikor ni založeno
s prejemki, stalno združenimi z duhovno službo,
iz državnega zaklada.

§ 3.

To zvišanje se ustavi za vedno ali za
določen čas, ako se je na to razsodilo v rednem
postopanju pred škofijskim konsistorijem.

Izpregledati posledice take razsodbe je do
pustno, zaslišavši diecezanskega škofa.

Člen III.

Pravico zahtevati zvišbe najmanjšega dohodka, ki gredo na podstavi tega zakona, je uveljavljati z vložbo priznanice ali, ako je priznanica predložena, z naznanilom. Priznanico, oziroma naznanilo je vložiti pri škofijskem konsistoriju v roku dveh mesecev od dne, katerega pripade zvišanje.

Iz tehtnih razlogov se more ta rok podaljšati.

Zvišanje, oziroma del prejemkov, ki ni založen s prejemki, ki so združeni z duhovno službo, je prisoditi od dne, katerega pripade, ako se je priznanica (naznanilo) vložila v zakonitem ali podaljšanem roku. Ako je vložiti priznanico in se je priznanica vložila po preteku zakonitega ali podaljšanega roka, je prisoditi zvišanje docela ali deloma od dne, katerega je došla priznanica političnemu deželnemu oblastvu.

Člen IV.

Ta zakon dobi moč z veljavnostjo od 1. dne januarja 1918. l. Z istim časom izgubi moč zakon dne 24. februarja 1907. l. (drž. zak. št. 57).

Tiste doklade, ki so pripale na podstavi ministrstvenega ukaza z dne 21. novembra 1917. l. (drž. zak. št. 454) je z delnimi zneski, pripadajočimi za čas od 1. dne januarja 1918. l. do 30. dne junija 1918. l., odbiti od zvišb, ki gredo na podstavi tega zakona.

Člen V.

Izvršiti ta zakon je poverjeno Mojemu ministru za bogočastje in nauk ter Mojemu finančnemu ministru.

V Badnu, 28. dne marca 1918. l.

Karol s. r.

Seidler s. r.

Ćwikliński s. r.

Wimmer s. r.